

El Partit Popular valencià aconseguix la majoria absoluta

El Partit Popular (PP), amb Eduardo Zaplana al davant, ha aconseguit la majoria absoluta a les Corts Valencianes –tal com ja vaticinaven els sondatges de les darreres setmanes–, amb 49 diputats i el 48,7% dels vots emesos.

Els socialistes (el PSPV-PSOE-Progressistes) també han millorat resultats respecte a les eleccions autonòmiques del 1995, si bé molt lleugerament. Amb el 34,4% dels vots, obtenen a les Corts Valencianes 35 escons, tres més que no abans. La impressió més generalitzada és que els socialistes no han tingut temps de preparar una campanya a l'altura de les circumstàncies, a conseqüència de la crisi interna que han arrossegat durant dos anys i que va acabar amb la dimissió de Joan Romero com a candidat a la Generalitat Valenciana i com a secretari general del partit, i amb el nomenament *in extremis* de l'ex-ministre Antoni Asunción com a nou candidat.

Esquerra Unida, en canvi, ha perdut cinc diputats dels deu que havia obtingut fa quatre anys. L'11,6% del 1995 ha quedat reduït a un ajustat 6,1%. Per EU, les circumstàncies en què s'han fet aquestes eleccions han estat molt desfavorables. Cal tenir en compte que en poc temps la coalició d'esquerres ha viscut l'escissió de Nova Esquerra i ha trencat l'aliança amb els Verds. A conseqüència de tot plegat, una bona part del vot d'EU pot haver anat parar al PSPV-PSOE.

Però la gran derrotada d'aquestes eleccions ha estat Unió Valenciana, que s'ha vist foragitada de les Corts. Si la formació regionalista obte-

Eduardo Zaplana, en el míting de final de campanya del 10 de juny a la Plaça de Bous de València.

nia en les eleccions del 1995 la confiança d'un 7% dels electors, en aquesta ocasió tan sols ha arribat al 4,7%. Uns pèssims resultats que també els han perseguits en les eleccions municipals, fins al punt que Unió Valenciana ha saltat igualment de l'Ajuntament de València.

De tota manera, si se sumen els vots d'Alternativa Valenciana (escissió d'UV; un 0,27%) als de la formació regionalista, el partit fundat per González Lizondo hauria pogut arribar al 5% i entrar a les Corts. Aquesta situació, inèdita en la història d'UV, pot canviar radicalment l'orientació política d'aquest partit, que pot optar ara per refugiar-se en els grupscles anticatalanistes –a hores d'ara pràcticament fagocitats pel PP– o acostar els seus plantejaments al nacionalisme representat pel BNV, renunciant al conservadorisme i al secessionisme lingüístic.

El Bloc Nacionalista Valencià-Els Verds ha obtingut uns resultats molt millors respecte

a la darrera contesa electoral, però no han estat suficients per a accedir a les Corts Valencianes. Si el 1995 obtenien la confiança del 2,7% dels electors, en aquesta ocasió han aconseguit el 4,61% dels vots emesos. Per uns pocs milers de vots, els nacionalistes no han pogut superar la barreira del 5% al conjunt del País Valencià.

A la circumscripció de Castelló, sí que l'han superada (5,45%), però no a València (4,95%), i encara menys a Alacant, on només han arribat al 3,74%, un resultat que ha perjudicat força la coalició econacionalista. En canvi, en l'àmbit municipal els nacionalistes han passat dels 168 regidors que havien obtingut el 1995 a 218.

Una de les característiques de les eleccions del 13-J al País Valencià ha estat l'abstenció, d'un 32,2%, força més alta que no en les eleccions del 95, que va ser del 23,9%. La participació, per tant, no ha superat ni tan solament el 70%.

Antoni Asunción, candidat del PSPV-PSOE a la Generalitat Valenciana. Els socialistes tornaran a estar a l'oposició quatre anys més.

Joan Ribó, líder d'Esquerra Unida del País Valencià, que ha perdut molts vots i cinc diputats respecte a les eleccions del 1995.

Pere Mayor, cap de llista del BNV-EV, ha obtingut els millors resultats de la seua història. Però han estat insuficients per a entrar a les Corts.